

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום ראשון ה' אדר א' תשפ"ב | דף היומי בבלי: מועד קטן כה | דף הכולל: חגיגה כב.
דף היומי בהלכה: מסימן תרצ"ב סעיף ב' עד תחילת סימן תרצ"ג.
מוסר: דבר בעיתו - פרק ג' מ"ובאמת" עד תחילת פרק ד'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער עבודת האלוקים פרק ד' 'והראיה על ברור' עד 'והמדרגה השלישית'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

מדוע דחה מרן הגר"ח את אמירת 'שניים מקרא' לאחר סעודת שבת? | מדוע הקפיד בעל 'מעדני השולחן' להניח תפילין דר"ת לפני זמן קריי"ש הראשון? | ומתי אמר מרן הגר"ש ז"ל: "עכשיו נזכה לראות את כוחם של האדמו"רים החסידיים!!" | 2331

חדשות דרשו

**על רקע הסיומים הצפויים בחודשיים הקרובים
ברחבי תבל: התעוררות וחיזוק עצום בעולם
היהודי ללימוד הדף היומי בהלכה לקראת
המחזור השלישי שיחל בעוד שבועיים וחצי**

**ביום חמישי הבא ובמוצ"ש שלאחריו ייערכו מעמדי סיום אדירים בהשתתפות מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א
שיחזקו את הלימוד במשנ"ב | בהמשך ייערכו מעמדי סיום בעשרות ריכוזים יהודיים בעולם**

50 אלף הלומדים והמצטרפים הכריזו על עצמם כי חלקם עם יושבי בית המדרש המבקשים להתגדר בד' אמות של הלכה, ולא פוסעים ימין או שמאל שלא על פי ההלכה הפסוקה לנו מדור דור, ובוודאי כפי שנפסקה לנו ע"י הפוסק לדור אחרון מרנא החפץ חיים ז"ע, המאיר את דרכינו בהלכה בדרך העולה בית ק-ל.

בשבת הקונוונשן נערכו דיונים מיוחדים שבהם השתתפו צירי דרשו מאירופה ומא"י ובהם נקבעו היסודות להמשך הרחבת מפעלות לימוד ההלכה בעולם היהודי. הרבנים, ראשי דרשו, והצירים הבהירו את החשיבות העצומה בלימוד קבוע בהלכה, שמסייעת ליהודי להימנע מעוונות חמורים רח"ל, גם בהלכות יומיומות, ובפרט בהלכות שבת, שכבר אמרו גדולי ישראל שלא ייתכן שיהודי שאינו יודע הלכות שבת באופן יסודי שלא יחטא בהם בשוגג.

בימים אלו המסע ממשיך כאשר ביום חמישי ט' באדר ייערך מעמד הסיום הראשון בישראל בהיכלי ארנה, ובמוצאי שבת ייערך

התעוררות חסרת תקדים בעולם היהודי: בימים אלו רבבות יהודים ברחבי העולם היהודי נערכים לקראת תחילת המחזור השלישי בדף היומי בהלכה שיחל ב"ט אדר א', ויכלול שרשרת סיומים בכל רחבי העולם היהודי, כולל בריכוזים יהודיים קטנים שגם אליהם הגיע אור לימוד ההלכה כסדר, מג'ברלטר עוד דרום אמריקה.

כזכור, מה שהווה את יריית הפתיחה לסיום המחזור השני ותחילת המחזור השלישי, הוא מעמד התפילה שנערך על ציונו של הפוסק לדור אחרון מרנא החפץ חיים ז"ע בראדן - ערש הורתו ולידתו של ספר המשנ"ב, במעמד נורא הוד שבשיאו הונח ספר הגיבורים עם שמות 50 אלף לומדים ומצטרפים לברכה וישועה עליהם ועל כלל ישראל. במהלך המעמד הרבנים הדגישו את החשיבות העצומה, דווקא בדור הזה, לדבוק בלימוד ההלכה ולקנות ידיעות באורח חיים המקנות כלים נכונים ודרך ישרה לכל יהודי כיצד חיים כיהודים יראים.

דווקא כעת להצטרף למסלולי הלימוד, ולהיות חלק ממשפחת הלומדים הגדולה בתבל".

הרב אביגדור ברנשטיין חבר הנהלת 'דרשו' אומר כי הנתונים הוצגו תחילה בפני גדולי ישראל וחברי נשיאות דרשו שהביעו את התפעלותם נוכח העלייה המשמעותית בהיקפי הלומדים והנבחנים, הרבה מעבר לתקופה שקדמה למשבר הקורונה. "רואים כאן התחזקות כללית בכל מקומות מושבות לומדי התורה, כאשר תנופת הגידול של דרשו היא לא תופעה שמתייחדת לאזור מסוים, אלא באה לידי ביטוי גם בעשרות הסניפים מעבר לים" אומר הרב ברנשטיין. "בשבועות האחרונים, סניפי דרשו באירופה ובארה"ב מדווחים על תוספת בכמות הנבחנים כאשר גל ההתחזקות בלימוד התורה הגיע גם לבואנוס איירס הרחוקה שמדווחת גם היא על עליה מתמדת בכמות הנבחנים".

יצוין שעד עתה נבחנו בדרשו מאז הקמת הארגון למעלה מ-300 אלף נבחנים, כאשר עשרות אלפים מהם, מ-26 מדינות ברחבי העולם היהודי כולו, נבחנים מדי חודש בחודשו במבחנים השונים, ב'דף היומי בבלי', ו'בדף היומי בהלכה', כאשר ברחבי העולם נמסרים מידי יום למעלה מ-2000 שיעורים בדף היומי בהלכה שבהם משתתפות רבבות יהודים הצמאים לדבר ה' זו הלכה.

מעמד נוסף בהיכלי ארנה. ביום ראשון ייערך מעמד בצרפת, כאשר לאחר מכן יערכו מעמדים בכל רחבי העולם היהודי, בכל מדינות אירופה, דרום אמריקה, רוסיה ועד לדרום אפריקה ואוסטרליה, וביום חמישי ל' באדר א' ייערך מעמד הסיום המרכזי בארה"ב כשבשבת שלאחריו, שבת פרשת פקודי, תערך הכנסייה השנתית של ארגון דרשו בקונטיקט שבארה"ב.

ההתעוררות בעולם היהודי באה לידי ביטוי גם במספרים חסרי התקדים של כמות הנבחנים החדשים. מנתונים עדכניים עולה כי נרשם זינוק דרמטי בכמות הנבחנים במסלולים השונים של ארגון דרשו. בין היתר נוספו יותר מ-850 נבחנים נוספים בדף היומי בבלי, 2,900 נבחנים חדשים ונוספים בדף היומי בהלכה, ולא פחות מ-3,400 נבחנים חדשים בתכנית 'קנין שביעית' תוכנית הדגל בסוגיות השמיטה מבית מדרשו של מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א ע"י מכון 'שיח אמונה' ללימוד הלכות שמיטה. בארגון דרשו אומרים כי הנתונים הדרמטיים הם הרבה מעבר ל"גידול טבעי" שיש כל העת כאשר בכל יום יש מצטרפים נוספים. "הנתונים מדברים בעד עצמם" אומרים בארגון. "מדובר בזינוק משמעותי שממחיש את העובדה שהעולם היהודי כולו רואה ערך עצום לא רק בלימוד התורה, אלא גם בידיעת התורה, ובדגש על לימוד ההלכה. כאשר יהודים בכל העולם מבקשים

למוקד בירורים על חלוקת הכרטיסים לאירועי 'סיום דף היומי בהלכה' חייגו
073-7892-311

"ההמנון של עולם התורה"

"זמתקדש": השיר החדש של מוטי שטיינמן לכבוד סיום ה'דף היומי בהלכה'

השיר החדש שהולחן במיוחד לסיום הדף היומי בהלכה, מבטא באופן את הזכות העצומה של לומדי התורה • השיר מבוסס על דברים שכתב רבי חיים מוולוז'ין זי"ע בספרו 'נפש החיים' • אלי קליין ואיצי ברי: "זו זכות להיות חלק מפס הקול הפועם של עולם התורה" • מוטי שטיינמן: "זה השיר שיהיה ההמנון של עולם התורה"

"האדם המקבל על עצמו עול תורה הקדושה לשמה לאמתה, הוא נעלה מעל כל ענייני העולם הזה, ומושגח מאתו יתברך השגחה פרטית, למעלה מהוראת כוחות הטבעים והמזלות כולם, כיון שהוא דבוק בתורה ובהקב"ה ממש כביכול, ומתקדש בקדושה העליונה של התורה הקדושה שהיא למעלה לאין ערוך מכל העולמות".

את הלחן, שמהווה מעין המשך ללהיט הגדול "בזכות התורה" ערכו גם הפעם אלי קליין ואיצי ברי. "יש מילים שמרימות אותנו

זו כבר הפכה למסורת קבוע במעמדי דרשו, כאשר בכל סיום נחשפות יצירת מוזיקאליות חדשות לכבודה של התורה ולומדיה. אולם נראה כי הפעם מדובר בשיא שיהפוך מהר מאוד לנכס צאן ברזל, וכזה המגלם באופן המובהק ביותר את ייחודם ומעלתם של לומדי התורה.

השיר מבוסס על דברים שכתב רבי חיים מוולוז'ין, גדול תלמידיו של הגר"א, וראש ישיבת "אם הישיבות", ישיבת 'עץ חיים' שבולוז'ין, בספרו 'נפש החיים':

אומר כי מדובר בשיר מלא רגש שמבטא את מעמד של לומדי התורה קרבנתם לקב"ה וקדושתם העצומה. "לשירים של דרשו יש חן יהודי מיוחד וחיבור לעולם התורה. מדובר בשיר שעומד להיות ההמנון של עולם התורה ושל לומדי התורה. רואים את הסייעתא דשמיא המיוחדת של דרשו בכל צעד ושעל, כאשר הנעימות המוזיקאליות שיוצאות במעמדי דרשו, הופכים להיות הזיהוי המובהק ביותר עם עולם התורה היהודי כולו".

טפח עוד לפני שאנו מחברים להם צלילים" הם אומרים בהתייחס לשיר החדש. "כשקיבלנו את הבקשה מדרשו, התרגשנו שוב להיות חלק מפס הקול הפועם של עולם התורה. זאת זכות להיות במקום שמביא את המסר של 'האדם המקבל על עצמו' בניגון שיחדור עמוק, למעלה מכל העולמות, ויעורר את חשקת התורה במתקדשים בקדושה העליונה ביותר".
מוטי שטיינמץ, שמבצע את השיר בדרכו המרגשת והמיוחדת,

פרשת השבוע

לשמע שאלת נכדו התחיך הסבא, הביט בחליפה ההדורה שלבש ושאלו: "למה לך להתהדר במעיל יפה שכזה, שמחירו יקר מאוד? מדוע לא תקח איזו חליפה ישנה מאיזו ערימת 'שמאטעס'?"

מדוע הידר הגאון בעל 'מעדני השולחן' להניח תפילין דרבנו תם לפני זמן קריאת שמע הראשון?

להתהדר במעיל יפה והדור שכזה, שמחירו לא זול כלל וכלל... ומדוע לא תסתפק באיזו חליפה ישנה נוספת שניתן למוצאה זרוקה בכל מקום? - אין זאת כי אם מחמת שברצונך להתלבש בבגד הדור ונאה, לא בלבוש שקי ואף לא בסוג של 'בדיעבד' דיגע בגדים'... [בגדים של בדיעבד].

"אף אני כן" - המשיך הסבא בביאור הנמשל - "הרי מהמצוות שהאדם מקיים עלי אדמות תופרים לו לעתיד לבוא כביכול את ה'בגדים', שיהיו כמו לבושים לנשמתו הטהורה לנצח נצחים. כדי להצילה מן הביזיון הנורא של 'נשמתין ערטילאין' רחמנא ליצלן, כמבואר בזוהר הקדוש בכמה וכמה מקומות, ה' ירחם [על ח"ב צט: ח"ב רעה. ח"ג רעה. זוה"ח לו:].

"אינני חפץ אפוא להתהלך בעולם הבא 'מיט בדיעבד' דיגע בגדים'... לפיכך שווה לי ויקר אצלי עד מאוד להתאמץ ולטרוח בכל עוז, כדי להספיק גם קרי"ש דתפילין דר"ת בזמן הראשון! - שיהא אותו בגד של מצות קריאת שמע בתפילין, מהודר שבמהודרים מצד כל השיטות והחומרות, גם כשיטתו של רבינו תם בסדרי הנחת פרשיות התפילין, וגם כשיטתו של המגן אברהם בסוף זמן קריאת שמע, ולא אתהלך שמה בחליפה קרועה או מטולאת בטלאים, ומן הראוי לטרוח ולהתייגע הרבה מאוד גם על הידור המצוה!"

(טיב הקהילה)

בגדי קודש הם

סיפר הגה"צ רבי גמליאל רבינוביץ שליט"א: דרכו ומנהגו בקודש של כבוד אבי מורי הגה"צ זצוק"ל, להשכים קום מדי שחר, והיה כל סדר תפילתו בשעה מוקדמת מאוד. כי היה מתחיל את תפילתו כשהוא מעוטף בטלית ומעוטר בתפילין זמן רב לפני שהתחילו הציבור בתפילתם, כדי שיוכל להתפלל במתינות, מילה במילה כמונה מעות. ומאידך היה נוהג להניח תפילין דרבניו תם לאחר שסיים את כל תפילתו, ולקרות בהם קריאת שמע, והיה מקפיד לקרות אותה קריאת שמע שבתפילין דרבניו תם בטרם יעבור סוף זמן קריאת שמע הראשון! - כן היה מנהגו תמיד מדי יום ביומו.

בערוב ימיו כשהגיע לגבורות, בערך בהיותו בגיל תשעים וחמש, וכבר נחלש מאוד, לא וויתר על מנהגיו וקפידותיו שהורגל בהם כל ימי חייו. והיה זה עולה לו במאמצים קשים, להספיק את כל סדר עבודת התפילה עד לאחר קרי"ש בתפילין של ר"ת בזמן הראשון. כראות נכדו אהובו, שהיה עומד במסירות לימינו לשמשו ולסעדו, את גודל יגיעותיו ומאמציו ב'הידור' חומרא זו, שאלו פעם: מדוע צריך להתאמץ ולטרוח כל כך בגיל שכזה, על קפיאת רחוקה כזו, שאין בה אלא חומרא דחומרא מצד 'הידור' בלבד? על אתר התחיך הסבא, והראה לנכדו בבת שחוק את החליפה ההדורה שהיה לבוש בה [חאלאט], ושאלו בדרך צחות: "למה לך

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

מיוחד: שני הצדיקים נפגשו - ושינוי ניכר הל במצב הכלכלי של היהדות החרדית

כשמרן הגרש"ז אמר: "עכשיו נזכה לראות את כוחם של האדמו"רים החסידיים!"

שכנראה הרב התכוון לאדמו"ר הבית ישראל מגור, שאז הוכר בתואר שאמר הכל 'דער גערער רבי'. אמנם הרבי מגור היה אז רק בראשית הנהגתו אבל כבר אז נחשב למנהיג ישראל.

ממחשבה למעשה פנינו שנינו לביתו של הבית ישראל, וסיפרנו לו את כל העניין. כששמע הרבי מפי את דברי הרב מבריסק נסערה נפשו, והוא החל להלך על פני חדרו הלך ושוב כארי בסוגר במשך רגעים אחדים.

הרב לא התכוון אלי, אמר לאחר מחשבה, כי אם לאדמו"ר מבעלז. אולם אתם אל תלכו אליו, אני בעצמי אלך אליו. רבי רפאל דוד אויערבאך החליט שהוא חייב להיות נוכח בפגישת האדמו"רים. הוא בא בדברים עם ידידו הרה"ח רבי נחום קורנפלד, שהיה מבאי ביתו וממקורביו של האדמו"ר מגור, וסיכם עמו שידוע לו מראש על מועד קיום הפגישה. בהגיע היום המיועד, כשנודע לו לרבי רפאל דוד שהבית ישראל עומד לנסוע לקטמון לבקר את האדמו"ר רבי אהרן מבעלז, הקדים רבי רפאל דוד ונסע לבית האדמו"ר מבעלז, שם המתין לבואו של הרבי מגור. הבית ישראל הגיע אל הרבי מבעלז במפתיע מבלי הודעה מוקדמת. כשהגיע ביקש הרבי מבעלז מכל הנוכחים לצאת, וכולם מלבד רבי רפאל דוד יצאו החוצה. רק הגבאי המפורסם של האדמו"ר מבעלז רבי שלום פויגל נותר לעמוד על משמרתו.

בשל הופעתו הפתאומית של הבית ישראל לא הכינו עבורו כסא לשבת. הרבי מגור ניצל עובדה זו וביקש מהגבאי להביא לו כסא. ברגע שיצא הגבאי מן החדר ניגש הרבי מגור ישירות אל האדמו"ר מבעלז והחל לפרט בפניו את סיבת בואו.

"מה יהיה עם ילדי העולים?", זעק הבית ישראל בכאב, "הלא החופשיים בקיבוצים משתלטים על הדרך הצעיר ומעבירים את בני ישראל על דתם! מה יהיה כאן?". כידוע היתה דרכו של האדמו"ר מבעלז שלא לשמוע אפילו מילה אחת בגנותם של יהודים, אך הפעם ישב כפוף על כסא קדשו סמוך לשולחן. החזיק את ידיו זו בזו בחוזקה והאזין לדברים בכאב ובדומייה.

כשהבית ישראל כילה לדבר נענה האדמו"ר מבעלז נחרצות: כדי לפעול להקים מוסדות ולהציל כמה שיותר נפשות יש צורך בכסף שבלעדיו אי אפשר לפעול. האדמו"ר מבעלז שקע בשרעפי קדשו וכעבור מספר דקות הפטיר ואמר לאורחו: "גערער רבי, הבה ונגיד ביחד: בני ישראל צריכים פרנסה בכדי לחנך דורות ולהקים מוסדות תורה, כי כל כוונתנו הוא לשם שמים!". כך אמרו שלוש

סיפר הגאון רבי ישראל גרוסמן זצ"ל: נושא קליטת ילדי העולים מארצות המזרח במוסדות היה קשה ומייגע, לאור העובדה שחלק מן המוסדות סרבו לקבל את הילדים. לילה אחד, עם תום יום של מסכת נדודים בין מוסדות תורניים, כשרוחי נסערה מהמצב, עליתי לביתו של הרב מבריסק והתחלתי לבכות ולצעוק.

סיפרתי לו על המצב הנורא השורר במחנות העולים ותינית באוזניו את כאבי העמוק על מאות אלפי העולים המועברים על דתם בשיטתיות על ידי הסוכנות ומוסדות המדינה. מרוב עגמימות שאחזה בי פרצתי בזעקות ושאגתי מנהמת לבי: הרי מדובר כאן בפיקוח נפש רוחני, ולהלכה מלאכות פיקוח נפש נעשות בגדולי ישראל. מדוע אפוא גדולי הדור אינם מטפלים בפיקוח נפש זה שאין גדול ממנו.

שאל אותי הרב מבריסק בהתעניינות: מה אתה מציע לעשות? השבתי: לדעתי יש צורך שהרב יחד עם הרב מטשעבין ורבי יחזקאל אברמסקי יעמדו בראש ועדה להקמת מוסדות עבור ילדי העולים.

המשך הרב מבריסק להקשות: כיצד יממנו את הדבר? השבתי: צריך לשלוח אנשים לכל העולם בשביל לגייס כספים. הפטיר הרב מבריסק קצרות: כבר עשו זאת. עניתי בתוקף: כנראה הרב קיבל מידע לא נכון, לא עשו מאומה בעניין ואין כמעט שום מוסדות עבור הילדים. ואמנם למרבה הצער כך היו פני הדברים. רק ישיבות בודדות קלטו את ילדי העולים, ביניהן ישיבת פוניבז' שפתחה מוסד מיוחד וקלטה ילדים ככל שהורשתה.

ניכר היה על הרב מבריסק שהוא חש בצער רב למשמע הדברים. לבסוף הפטיר הרב מבריסק: אני לא רואה מי שיכול לשנות את המצב מלבד הרבי - האדמו"ר. הוא זה שיכול לפעול בעניין.

יצאתי מבית הרב וכולי נסער ונרגש. אותה עת עבר ברחוב פרס ליד בית הרב מבריסק ידידי הגאון רבי רפאל דוד אויערבאך, אחי הצעיר של הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך. הוא הבחין בי שאני שקוע בהרהורים עמוקים, והבין כי דבר מה טורד את מחשבותי. מיד ניגש אלי ושאל אותי לפרש הדבר. החוותי בידי לעבר דלתו של בית הרב מבריסק, אני בא מכאן. סיפרתי לרבי רפאל דוד על כל השיחה ועל תגובתו של הרב מבריסק. כעת, אמרתי לו, הנני מהרהר ומנסה להבין מי הוא האדמו"ר אליו התכוון הרב מבריסק. אני ורבי רפאל התלבטנו יחד במי מדובר. רבי רפאל דוד הציע

ואמנם, מאז שנפגשו שני הצדיקים, החל שינוי ניכר במצב הכלכלי של היהדות החרדית. לפתע התחיל לרדת שפע בעולם, מוסדות התורה קיבלו תנופה מואצת, והתחילו להשתקם ולהקים בניינים ומבצרי תורה ביתר קלות והמצב הרוחני החל יותר להתפשט. ומאז בכל עת שהיה רבי שלמה זלמן אויערבאך עובר ליד בניין שנבנה לשמש מוסד של תורה היה מכריז בהתפעלות: "ראו כמה גדול כוחם של צדיקים..."

(ספיר ויהלום פר' וישלח ע"ח - להגה"ח ר' מנחם מנדל פומרנץ שליט"א)

פעמים. לאחר מכן הוסיף הרבי מבעלז ואמר: אבי ז"ל, הרה"ק רבי ישכר דוב מבעלז, אמר פעם: הניסיון של עשירות היה קשה יותר מניסיון העניות, אבל היום כולם מודים שניסיון העוני הוא גדול יותר מניסיון העושר.

מאוחר יותר, כאשר גולל רבי רפאל דוד באוזני אחיו הגאון רבי שלמה זלמן את מה שראה ושמע בביקורו של הרבי מגור אצל האדמו"ר מבעלז, הגיב על כך רבי שלמה זלמן ואמר: עכשיו בטוחני שנזכה לראות את כוחם של האדמו"רים החסידיים.

קול העם

לאחר מספר ימים של מתח, קיבלתי תשובה שעברתי את המבחן ב"ה. קפצתי משמחה. אבל כשנטלתי לידי את המבחן וברדקתי את התשובות - הופתעתי...

אשרי הגבר אשר יבטח בה'

התפללתי וסימנתי תשובה, ושוב התפללתי וסימנתי את התשובה הבאה, כך לאורך כל שש עשרה השאלות, והגשתי את המבחן.

ב"ה, קיבלתי תשובה שעברתי את המבחן. קפצתי משמחה. בדקתי את התשובות שלי והופתעתי לגלות שהתשובות שהייתי בטוח שידעתי - דווקא בהן נכשלתי ועניתי תשובות לא נכונות, ואילו בכל אחת מהתשובות שלא היה לי מושג מה לכתוב והתחננתי לה' שיושיע אותי, עניתי על כולן את התשובה הנכונה. ככולן לא היתה אפילו טעות אחת!

השתוממתי לראות כמה כח יש לנו בפה. יה"ר שנזכה רק להודות ולהלל לה' על חסדיו הגדולים איתנו...

(טיב הקהילה)

אחרי שנים של לימודי מקצוע ניגשתי למבחן לקבלת הרישיון לעסוק בתחום. לא היה זה המבחן הראשון וגם לא השני, מדובר במבחנים קשים ביותר שחלק גדול נכשלים בהם. הפעם קיבלתי על עצמי קבלות טובות ונשאתי תפילה להצלחתי במבחן.

אכן בחלק גדול מהמבחן היה לי ברור שהצלחתי, וחישבת שילפי מספר התשובות שעליהן עניתי נכונה, אצליח לעבור את המבחן. היו שש עשרה שאלות שלא היה לי מושג מה לענות עליהן. מדובר במבחן אמריקאי, שנותנים מספר תשובות ועלי לסמן את התשובה הנכונה, וממש לא ידעתי איזה מהתשובות נכונות. התפללתי לה' וביקשתי בכל ליבי שיעזור לי לענות נכון, שהרי אין לי כבר את הכוחות לחזור שוב ושוב למבחנים האלו שנעשים אחת לתקופה.

יהלומים מגדולי ישראל

כשמוע הרב שהאופה מבקש לקרוא למניין ליד מיטתו, אסף מיד עשרה אנשים ומיהר לביתו. אך הנה בהיכנסם אל הבית השתוממו לראות את האופה עומד ליד התנור ומוציא חלות לכבוד שבת... תמה הרב: "מדוע קראת לנו? וכי רצית לעשות מאיתנו צחוק?"

"מידות מעל הכל"

לביקור באחד מימי חוה"מ, שם נוכח לראות עד כמה עזוב ושובר הוא היהודי, שאף סוכה לא הקים לעצמו...

בעת ישבו שם, הגיש לפניו היהודי מגש עם פירות כדי שיברך, ואף שהיה חוץ לסוכה נטל רבי יענקל'ה חתיכת פרי, בירך עליו ואכלו חוץ לסוכה.

בפריז היה דר יהודי גלמוד בן של קדושים שנשאר אחרי המלחמה אוד מוצל מאש שבור ורצוץ. באחת השנים שהה הרה"ק רבי יענקל'ה מפשעווארסק זי"ע בחג הסוכות בפריז, והיהודי הלז שהיה 'רעביש קינד' הזמין את רבי יענקל'ה לבקרו. ואכן כדי לחזקו ולרומם את רוחו עלה אליו רבי יענקל'ה

אצלי הילד הזה, גם אם אבא שלו לא נחשב עני, הילד עצמו ודאי שיש לו דין עני, לומדים בתענית כ"ג וכתובות ס"ז ע"ב שיש מעלה לתת לחם לעני שמקרבה הנייתה"] (מגזין 'במה').

הרה"ק ר' משה אר"ה פריינד זי"ע רבה של ירושלים היה מספר בשבחם של האנשים הפשוטים מהדורות שעברו, וכך סיפר:

בעירו בניהאד היה גר יהודי פשוט, אופה העיר, מחסידיו של ה'תורת חיים'. בערב שבת קודש אחת שלח לומר לרב העיר שישלחו אליו עשרה אנשים משום שמתכונן הוא להחזיר את נשמתו ליצרו.

כשמוע הרב דיבורים אלו מפיו השליח אסף עשרה אנשים ועלה איתם לביתו של האופה, ורצו לגשת למיטת חוליו, אך מה מאוד השתוממו לראות בהיכנסם אל הבית, והנה האופה עומד ליד התנור ומוציא חלות לכבוד שבת.

אמר לו הרב: מדוע קראת אותנו? וכי לצחוק ממני אתה אומר? ענה לו האופה בתמימות: "וכי משום שאני צריך להיפרד מהעולם הזה אשאיר אתכם ללא חלות לשבת! לכן הואילו נא להמתין לי מעט עד שאגמור להוציא את החלות מן התנור ואז אפרד".

ואכן כך היה, כשגמר את מלאכתו, נכנס בניחותא לתוך מיטתו, אמר שמע ישראל בכוונה, והחזיר את נשמתו ליצרה. (ליקוטים וסיפורים נפלאים)

לאחר מכן בדרך צאתו מן הבית, שח רבי יענקל'ה למקורבו שנלוה אליו בעת הביקור, שמשך כל שנות גלותו בסיביר מסר נפשו בחג הסוכות, ואף כוס מים לא שתה חוץ לסוכה, אולם כאן אין שווה לו להחמיר אם יכול לפגוע ע"י כן ביהודי... (רבי יצחק משה ארלנגר, רזא יקרא)

מספר הרה"ג רבי גדליה הוניסברג שליט"א: בערב שבת פרשת כי תצא תשס"ז, רבינו הגר"ח שליט"א הרגיש מאוד לא טוב ולא הצליח לסיים כדרכו לימוד שניים מקרא ואחד תרגום לפני כניסת שבת.

בשבת בבוקר, לאחר הסעודה, אמר לי רבינו שליט"א כי תכנן לסיים שמו"ת לפני הסעודה בבוקר, "אבל אנשים יושבים פה ואוכלים אצלי, כל אלו יחכו לי עכשיו? זה לא דרך ארץ. אין לי ברירה, היום אני חורג ממנהגי ואשלים את שניים מקרא ואחד תרגום אחרי הסעודה בבוקר", וכך היה.

מעניין לעניין באותו ענין, אמר לי רבינו מרן הגרא"ל שטינמן זצוק"ל, כי גם הוא משתדל מאוד מאוד לסיים את אמירת שמו"ת עד שבת, לפעמים הוא אינו מספיק ורוצה מאוד לסיים הפרשה לפני הסעודה בבוקר, כמו שכתוב בהלכה, אבל בבוקר מתארח אצלו בחור בסעודה. "אם אסיים לפני הסעודה, הסעודה תתאחר ואני לא רוצה לעכב אותו, כדי לא לעכב אותו אשלים אחרי הסעודה".

[לאחר מכן הוסיף ואמר לי רבינו זצוק"ל, "אני שמח שאוכל

אלפים מצטרפים לתוכניות ולמבחני דרשו

לקראת תחילת מחזור חדש בלימוד המשנה ברורה

הצטרפו למהפכה העולמית בלימוד ההלכה

התקשרו 02-5609000

סגולות וישועות

"יאמר פרשת המנורה בתורה ויאירו עיניו"

סגולה להבנת התורה

בתורה יאמר פרשת המנורה בתורה ויאירו עיניו עכ"ל. ויש לציין בזה לדברים נפלאים שכתב ה'שפת אמת' זי"ע

כתב הרה"ק ה'בני יששכר' זצ"ל בספרו אגרא דפרקא (אות קע"ב) וז"ל: "ונראה לי בסגולה, כשהאדם אינו מבין איזה דבר

והראה לו ה' מנורה של אש, ומאחר שחפץ לעשות רצונו יתברך, אלא שהיה זה למעלה מכוח האדם להוציאו אל הפועל - נעשתה מאיליה.

ומביא השפ"א שכעי"ז פירש זקינו הגה"ק בעל החידושי הרי"ם זצ"ל: לשון חז"ל (מגילה ו:): "יגעתי ומצאתי - תאמין", ולכאורה הרי מציאה היא בהיסח הדעת, ומה שבא ע"י יגיעה לא שייך לומר עליה שהיא מציאה, אלא שאי אפשר להשיג האמת אפילו ע"י יגיעה, מכל מקום כשהאדם מתייגע נתנו לו השי"ת במתנה ובדרך מציאה עכ"ד.

ובזה יש להבין, מדוע דווקא פרשת המנורה היא סגולה להבנת התורה, דבא לרמז על היסוד הנ"ל של השפת אמת'.

(אור לישרים)

בפרשתנו בפרשת המנורה, "ועשית מנורת זהב טהור מקשה תיעשה המנורה" וגו' (כה, לא). וברש"י: תיעשה מאליה, לפי שהיה משה מתקשה בה א"ל הקב"ה השלך את הככר לאור והיא נעשית מאליה. ולהלן (פסוק מ): "וראה ועשה", פרש"י: מגיד שנתקשה משה במעשה המנורה עד שהראה לו הקב"ה מנורה של אש.

והקשו המפרשים, אם המנורה נעשתה מאליה, למה נתקשה בה משה עד שהיה צריך הקב"ה להראות לו מנורה של אש. ומבאר השפת אמת זצ"ל (שנת תרל"א) ביסוד נפלא בעבודת ה': שבאמת אין בכוחו של אדם לעשות רצונו יתברך בשלמות, אלא שעל ידי רצון האדם בלב ונפש לעשות רצון קונו. עוזרים לו מן השמים שימלא את חפצו. רצון האדם משפיע שהדבר יגמר מעצמו. והנה משה התקשה לדעת, מה הוא רצון ה' במנורה,

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

מי שהלך כדי לדבר לשון הרע, ולבסוף התחרט ולא דיבר. האם עובר איסור על עצם ההליכה?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

הסתפק בזה באיילת השחר (ויקרא יט, טז) האם עובר מחמת ההליכה בלבד, וכפי שדימה זאת החפץ חיים למשקלות שעובר בלאו על עצם עשיית המשקלות, אף אם לא השתמש בהם לבסוף. עוד מביאים, כי הטעם שבאיסור לשון הרע גם ההליכה אסורה, יש שביארו (שיעורי עיון) על פי מה שכתב החפץ חיים לקמן (לשון הרע כלל ג באמ"ח ס"ק ז ובהגה"ה), שאיסור לשון הרע חלוק משאר איסורים שבין אדם לחברו כמו גזל ועושק וכיוצא בזה, שבהם האיסור הוא רק בתוצאה, שאם ירצה לגזול ולעשוק את חברו ולא יעלה בידו, בוודאי אין בידו עוון גזל ועושק - מה שאין כן לענין לשון הרע, אף אם לא יבוא שום נזק לחברו על ידי דיבורו עובר איסור, כיון שאת עצם הדיבור בגנות חברו אסרה תורה, משום בחירתו לחייב ולהרשיע את חברו ושמתו לאידו.

היום מתחילים את הסעיפים הראשונים בכלל א' מהלכות לשון הרע. בהגה"ה (על באר מים חיים ס"ק ד) כותב החפץ חיים, כי ייתכן לפרש שבפסוק 'לא תלך רכיל בעמך' רצתה התורה להשמיענו, כי כבר משעת ההליכה כדי לדבר לשון הרע, עוברים על איסור. וכן מצא אח"כ בשל"ה.

בביאורים ומוספים מביאים בעניין זה, כי כמו כן לגבי אלו ההולכים לבית הכנסת לשמוע את דרשת הרב כדי להתלוצץ אח"כ על דבריו, כתב החפץ חיים לקמן (כלל ב ס"ב בהגה"ה), שכבר בעת מרוצתם לביהכ"נ לשמוע את הדרשה, יש עוון הליכה בידם, ואחר כך כשמלגלגים על דרשת הרב עוון מעשה בידם, שכן צייתה התורה "לא תלך רכיל" - להורות לנו שגם על ההליכה יש איסור, מלבד עוון הרכילות עצמו, וראה שם עוד מה שהאריך בזה. ומה אם הלך אך לבסוף התחרט ולא סיפר את דברי רכילותו?

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

מועד קטן דף כה

מתי היה המגיד מישרים ר' שלום שבדרון גועה בבכי?

אם בארזים נפלה שלהבת

מראה נדיר היה בשיאו של יום הכיפורים. היה זה עוד לפני מוסף ב"קריאת התורה...ר' שלום [שבדרון] נקרא בקביעות לעליה הראשונה. כהן. ואז היה מחזה הפלא חוזר על עצמו מידי שנה בשנה.

ה"בעל קורא" היה מתחיל "וידבר ה' אל משה לאמר אחרי מות שני בני אהרון" ומיד, נתקף ר' שלום בבכיות. תמיד. כל יום כיפור. ובפרט בשנים האחרונות. "זכיתי לשמש כבעל-קורא בישיבת חברון", מספר תלמיד הישיבה, "לא האמנת למה שהתחולל לידי, פתאום הוא געה בבכי כילד קטן. הוא בכה בקול". וכך לשון המשנה ברורה סימן תרכ"א: איתא בזוהר כל מי שמצטער על מיתת בני אהרון או מוריד דמעות עליהם מוחלין לו עונותיו, ובניו אינם מתים בחייו, והעיקר בזה שע"ז יתן לב לשוב מעבירות שבידו, אם בארזים נפלה שלהבת מה יעשו איזובי הקיר [מט"א], עכ"ל.

(קול חוצב)

במסכת שבת (נד:) המשנה "פרתו של רבי אלעזר בן עזריה היתה יוצאה ברצועה שבין קרניה שלא ברצון חכמים". ומבואר על זה בגמרא: "תנא, לא שלו היתה אלא של שכנתו היתה, ומתוך שלא מיחה בה נקראת על שמו". ואמרו על זה בירושלמי (מסכת שבת פ"ה) "אמר רבי חנניה, פעם אחת [בלבד] יצאת, והשחירו שיניו מן הצומות [לשם תשובה על כך].

כתב על כך ב"שמח ישראל" (פרשת עקב): "ששמעתי מכ"ק אאמו"ר הרה"ק רבי יחיאל מאלכסנדר זי"ע בשם הרב רבי חיים וויטאל שהקשה להאר"י הקדוש על הירושלמי... פעם אחת היתה יוצאת והשחירו שיניו מפני הצומות, ועיין שם בגמרא שאמרו לא שלו היתה אלא של שכנתו היתה ומפני שלא מיחה נקראת על שמו. והקשה רבי חיים וויטאל אם בארזים נפלה שלהבת מה יעשו אזובי קיר, ואנן מה נעני אבתריה. והשיב לו האר"י הקדוש, שאנחה אחת מעומק הלב בזמן הזה יקר וחביב בעיני ה' יותר מהתעניתים והסיגופים של הראשונים, מחמת גודל הסתרת הפנים. עד כאן דברי האר"י ז"ל. ואם בדורו אמר כן, קל וחומר בן בנו של קל וחומר על דורות האלה".

(מתיקות הדף היומי)

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה ראשית מדי יום אצלך בחייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

תכין עצמך לכבוד שבת

קבל את 'גיליון 'לקראת שבת' שכבש את העולם היהודי
אצלך בתיבת המייל לפני כולם כל יום חמישי

סיפורים ופנינים מרתקים מחייהם של רבותינו הקדושים

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il

מה נהג בעל ה'לבושים' לומר באמצע קריאת המגילה?

מספר מילים מהקריאה.

ומי שהפסיק בדיבור כלשהו בעת אמירת ברכות המגילה או שמיעתן, או בין הברכות שלפני הקריאה לקריאה, עליו לשוב ולברך 'על מקרא מגילה', וכן 'שעשה ניסים', או 'שהחיינו' - אם הפסיק באמצע ברכות אלו.

[שו"ע תרצב, ב, משנ"ב ט, ושעה"צ יב; ביאורים ומוספים דרשו, 14, 15 ו-18]

בעת קריאת המגילה, או שמיעתה מפי אחר, אסור להפסיק בדיבור, ואפילו בדברי תורה. ובדיעבד, אם הפסיק בדיבור - אם קרא או שמע את כל מילות המגילה כראוי, יצא ידי חובה. ומותר להפסיק בדיבור לצורך הקריאה, או בעניני המגילה; ובעל ה'לבושים' נהג לומר 'וְשָׁם רְשָׁעִים יִרְקָב' בכל פעם שהזכירו את שמו של המן. אולם, כששומעים את המגילה מפי אחר, יש להימנע מכל הפסקה שהיא, מחשש שתוך כדי הדיבור יפסיד

מי שקורא את המגילה לאחרים לאחר שכבר קרא בעצמו - האם יוציא אותם גם בברכה?

הכנסת ברוב עם.

ובקריאה עבור נשים בלבד, (ואף כשאשה קוראת לעצמה), ראוי לברך לפני הקריאה "לשמוע מגילה", במקום "על מקרא מגילה" כנוסח שמברכים האנשים; משום שיש הסוברים שנשים אינן חייבות בקריאה, כי אם בשמיעה. ויש שנהגו לברך גם בקריאה של נשים "על מקרא מגילה".

[שו"ע תרצב, ג, ומשנ"ב י-יא; ביאורים ומוספים דרשו, 22-23]

אדם שקיים את מצות קריאת המגילה, ולאחר מכן קורא עבור אחרים כדי להוציאם ידי חובה, יכול לברך את ברכות המגילה עבורם, וכן המנהג. ויש אומרים, שאם קורא שלא בציבור, עדיף שהשומע יברך בעצמו.

ומי שקורא עבור אחרים שלא ברוב עם, יעשה זאת לאחר שיצא ידי חובה בעצמו בבית הכנסת ברוב עם; או שיכוון שלא לצאת ידי חובה בקריאתו זו, כי אם בקריאה שלאחריה, בבית

מדוע אסור לטעום מאומה לפני קריאת המגילה?

אכילה מועטה, יימשך לאכילה מרובה.

ויש שהורה, שאף העמדת 'שומר' אינה מתירה להקל בכך שלא במקום הצורך. וכן כל הדברים האסורים לפני תפילת מנחה, משהגיע זמן תפילת מנחה (ראה במקורות) - אסורים לפני קריאת המגילה.

[שו"ע תרצב, ד, ומשנ"ב יד-טז; ביאורים ומוספים דרשו, 24, 25, 26, 29 ו-32; וראה שו"ע רלב, ב, ומשנ"ב, יז]

אסור לאכול יותר מ'כביצה' פת (55-45 סמ"ק, לשיטות השונות), או לשתות משקה מְשֻׁכָּר בשיעור זה, לפני קריאת המגילה, בין בלילה ובין ביום.

ולכתחילה, אין להקל אפילו בפחות משיעור זה, כי אם לצורך גדול; והטעם שהחמירו כל כך בדין זה, הוא מפני חשיבות המצוה וחביבותה, וכן משום שקריאת המגילה היא (ברוב המקומות) במוצאי תענית אסתר, והשרוי בתענית, יש לחשוש שאם נתיר לו

* את הברכות שלפני קריאת המגילה, מברכים בין ביחיד ובין בציבור, אולם את הברכה שלאחריה מברכים רק בציבור. ויש שכתבו, שהיחיד יברך ברכה זו ללא שם ומלכות.
* לדעת השולחן ערוך, אין מברכים שהחיינו לפני קריאת המגילה ביום; ולדעת הרמ"א, מברכים. והמברכים, יכוונו גם על משלוח מנות וסעודת הפורים, ויש אומרים - גם על מתנות לאביונים.
* אַבְל הנמצא בפורים בבית כנסת שאין בו מי שידוע לקרוא את המגילה כראוי, והוא יודע לקוראה כראוי - יקרא, ואדם אחר יברך שהחיינו להוציא את הציבור. ויש שנהגו, שהאבל מברך גם שהחיינו.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

מי ששתי כפות ידיו מגובסות - כיצד יקיים את מצות ארבעת המינים?

ואם אין באפשרותו ליטול את ארבעת המינים באף אחת משתי ידיו, ואף לא במרפק או בזרוע - נחלקו הפוסקים אם יוצא ידי חובה בנטילת ארבעת המינים בפיו. ובנטילה על הכתף - יש אומרים שאינו יוצא ידי חובה, ויש שנראה מדבריו שיוצא ידי חובה.

[שו"ע תרנא, ד, ומשנ"ב כא-כג; ביאורים ומוספים דרשו, 34-33; וראה שם, 58]

אדם שכף ידו הימנית מגובסת, ואין באפשרותו לאחוז בה את הלולב, ידו השמאלית נחשבת כיד ימינו, ויטול בה את הלולב, ההדס והערבה, ואת האתרוג יטול במרפקו הימני; ואם גם זה אינו אפשרי, יטול את האתרוג בזרועו הימנית.
ואם באחת מידי אִינו יכול ליטול מאומה, דהיינו שאינו יכול לאחוז את האתרוג אף בזרוע של אותה יד - יטול בידו האחרת את הלולב, ולאחר מכן יטול בה את האתרוג.

הלוח היומי

ה' באדר א' | רבי מרדכי שלמה ב"ר יצחק פרידמן זצ"ל, האדמו"ר מבויאן

יארצייט:

תצ"ב: רבי ישעי' ב"ר יצחק אזולאי זצ"ל, סב החיד"א.
תקפ"ג: רבי זאב וולף ב"ר נפתלי צבי זצ"ל, מטשארני-אוסטראה תלמיד הבעש"ט.
תר"א: רבי אברהם ב"ר אנוש הלוי בינג זצ"ל, אב"ד וירצבורג.
תרכ"ד: רבי שמואל אברהם אבא ב"ר משה שפירא זצ"ל, מסלאוויטא.
תרכ"ה: רבי ישעיהו ב"ר יעקב משה מושקט זצ"ל, אב"ד פראגא ובעל הרי/עצי/ראשי בשמים.
תרל"ה: רבי אברהם ב"ר רפאל לנדא זצ"ל, האדמו"ר מטשכנוב, בעל צדקת אברהם וזכותא דאברהם.
תשל"א: רבי מרדכי שלמה ב"ר יצחק פרידמן זצ"ל, האדמו"ר מבויאן.
תשל"ו: רבי שושן ב"ר כלפון משה הכהן זצ"ל, בעל גאולי כהונה.
תש"ם: רבי משה יהושע לנדא זצ"ל, מגדולי תלמידי החזו"א, בעל ישועות משה.
תשנ"ב: רבי אהרן ב"ר יעקב חיים יפה'ן זצ"ל, ר"מ ביישיבת חברון ומהדיר של ספרי הראשונים, בעל שיעורי רבי אהרן.

החלום המפעים

סיפר הג"ר משה טולדנו: בחודש אב תשע"ו הבחור אליהו מגורי כהן ז"ל טבע בחוף שרתון בתל אביב, ובעיצומם של ימי השבעה הוא הגיע בחלום לאחד מחבריו והתחנן אליו שילך לשלם בעבורו חוב של שבעה שקלים שהוא חייב למקוה "טאלנא" בצפת, חבירו מיהר להתקשר לרבי יוסף כהנא שמתגורר בצפת וביקש ממנו לשלם את החוב, הרב כהנא יצא למקוה וראה שלט התלוי בכניסה: "חמישה שקלים ביום חול, שבעה שקלים ביום שישי"...

(האמנתי ואזמרה להגר"מ טולדנו - חיי שרה עמ' 60)

בעת שאנו לוקחים הלוואה של ממון או של חפץ, נשתדל לרשום את ההלוואה מיד כדי שלא נשכח ח"ו

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il